

delsstandpunkt, han staaar paa, aldeles ikke er til Fordel for Landet. Efter min Mening er det en Ødelæggelse for Staten.

Første Viceformand (Madsen-Mygdal): 1ste Landstingsmand for 2den Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Bramsen: Den højtærede Minister udtalte i sit Svar til mig, at Manufaktur-tolden ikke var den eneste Beskyttelses-told, en Landarbejder betalte. Det skulde altsaa være en Indvending mod, hvad jeg havde udtalt. Men det er jo ikke mig, der har udtalt det. Jeg vil bede Ministeren lægge Mærke til, at det er den højtærede Konseilspræsident, der har sagt, at Landarbejderne ikke have anden Toldbeskyttelse at betale for end for Manufakturvarer. Han sagde, at der foruden de Sager, jeg nævnte, altsaa til det daglige Forbrug, kun var Manufakturvarer tilbage, og han udtalte ogsaa, at for Landarbejderne har Toldloven kun paa disse Punkter grebet ind i hans Husholdningsregnskab, altsaa hans Husholdning og Klæder. Men for Resten, hvis den højtærede Minister vilde læse videre i Foredraget, saa vil han se, at den nævnte Beparelse udregnes ogsaa for en Husmand til 2 Kr. — den ene Kr. blot til de 2 —, og for en Gaardmand med 25 Køer udregnes den til 5 Kr. Jeg skal altsaa gerne gøre den Indrømmelse, at Toldbeskyttelsen stiger i samme Forhold, som Forbruget vokser, og ogsaa i Forhold til Velstanden. Det, jeg har villet paavise, er, at en Nedgang i Toldbeskyttelsen virker ganske overordentlig svagt.

Jeg har ikke sagt, at Landbruget vil unddrage sig sine Forpligtelser, og Rigsdagstidenden vil vise, at jeg ikke har sagt det. Jeg vilde overhovedet ikke have talt om Landbrugets efter min Mening stærkt begunstigede Stilling i Lovgivningen, hvis ikke Ministeren uden nogen som helst Nødvendighed forleden Dag havde udtalt sin Beklagelse over Landbrugets ublide Kaar her i Landet. Det vil jeg ganske bestemt betone ved denne Lejlighed, at det ikke er mig, der har be-
gyndt.

At Livsgaver overhovedet skulle inddrages under Arvebeskatningen i det ny Forslag, har jeg ikke sagt, men jeg har sagt, at Bestemmelserne i en hel Række Paragraffer vare rettede paa i langt større Omfang end hidtil at faa Livsgaver inddragne under det arveafgiftspligtige Beløb. — At Arveafgiftsloven er affattet af en fremragende Jurist, har jeg virkelig ikke noget

Øjeblik betvivlet, muligvis er det endog derfor, at det er saa overordentlig svært at forstaa.

Jeg har kun Ordet for en kort Bemærkning og skal derfor slutte med at sige til den højtærede Minister, at Frihandel og Beskyttelse blive vi sikkert ikke enige om, han og jeg. Man kan være Beskyttelsesmand ud fra andre Grunde end den, der er nævnt af den højtærede Minister, nemlig af Hensyn til det Mindretal i Befolkningen, der ernærer sig ved de paa-gældende Virksomheder. Naar jeg er Beskyttelsesmand, saa er det af den Grund, at jeg mener, at Beskyttelsen er af største Betydning for vort hele Samfund.

Første Viceformand (Madsen-Mygdal): 2den Landstingsmand for 1ste Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Holger Petersen: Den højtærede Minister har ikke Ret til at tage mig til Indtægt med Hensyn til en Nedsættelse paa Roesukkertolden. Jeg nævnte kun Tolden paa Roesukker og Ost som Mod-sætning til, at man ikke vilde give de fattige jyske Heder en Beskyttelse for Kartoffelmel. Jeg har slet ikke udtalt mig om, hvorvidt Beskyttelsen var for høj eller for lille, men jeg har blot sagt i Almindelighed, at de gode Egne i Landet have en Beskyttelse for Roesukker, altsaa, den højtærede Minister kan ikke tage mig til Indtægt.

Med Hensyn til „de onde Øjne“ staaar jeg ved det Udtryk, thi her i vort Samfund burde vi kunne enes om en saadan Sag. Vi burde ikke leve paa de Teorier, Landbruget har levet paa, hvor det kun har villet se paa sine egne Sager. Det burde tænke paa, at der er andre Samfundsklasser i Landet, som der ogsaa burde tages Hensyn til, og som have andre Krav at stille end dem, Landbruget har i dette Øjeblik. Hvor længe det vil vare, bliver en Sag for sig, men i dette Øjeblik kan Landbruget maaske staa sig ved Frihandel. Det varer maaske ikke saa længe, inden de maa kræve Beskyttelse for deres Produkter.

Det glæder mig overordentligt, at den højtærede Minister indrømmede stærkere, end han gjorde det i Gaar, at det var et Skøn med Hensyn til disse stigende Indtægter, og at man ved ny Skatter aldrig kunde tage det saa nøje. Men han har saa ganske overordentlig stærkt taget fat paa Mindretallet, fordi vi have opstillet